

STRUČNÁ HISTORIE ČELADENSKÝCH ŠKOL

Dnes už jen zažloutlé stránky několika dochovaných školních kronik vypovídají o existenci několika škol ve zdejší rozlehlé obci, o každodenních starostech ředitelů, učitelů, místní školní rady, o událostech, které se bytostně dotýkaly života školy a jejích dětí...

Založení první školy na Čeladné – tzv. dolní školy

Ve školní kronice horní školy čteme ze zápisu z roku **1879**: „Jeho Veličenstvo Milostí nezapomenutelného císaře a krále Josefa II. byla r. 1786 za příležitosti založení zdejšího farního chrámu Páně sv. Janu Nepomuckému zasvěceného, první škola vystavěna, která pro tehdejší dobu vyhovovala potřebám obyvatelstva, které se z pastýřů (panské čeládky) a několika pasekářů skládalo a počtem as 800 duší obnášelo.“

Podle pamětníků se uvádí i jméno prvního učitele **Cyrila KRAUTA**, původem z Čeladné. Po něm zde působil **Martin KRAUT**, patrně jeho syn. Následovali pak **Antonín HŘIVNA**, **Antonín STROUHAL**, **Antonín DEMEN** a v roce **1875** nastoupil na místo učitele **Josef KRČMÁŘ**, který pocházel z Křivé u Valašského Meziříčí a který v obci začínal jako učitel na horní škole.

V této době navštěvovalo jednotřídní školu asi 190 dětí a prostory takovému počtu zcela nevyhovovaly. Proto byla ve školním roce **1882-83** škola rozšířena na dvojtřídní tak, že byly pronajaty prostory na selském gruntě č. 71 na prostřední Čeladné na šest let. Za tu dobu měla být vystavěna nová škola. Se stavbou se započalo v **září 1891** a otevřena byla **16. 9. 1898**.

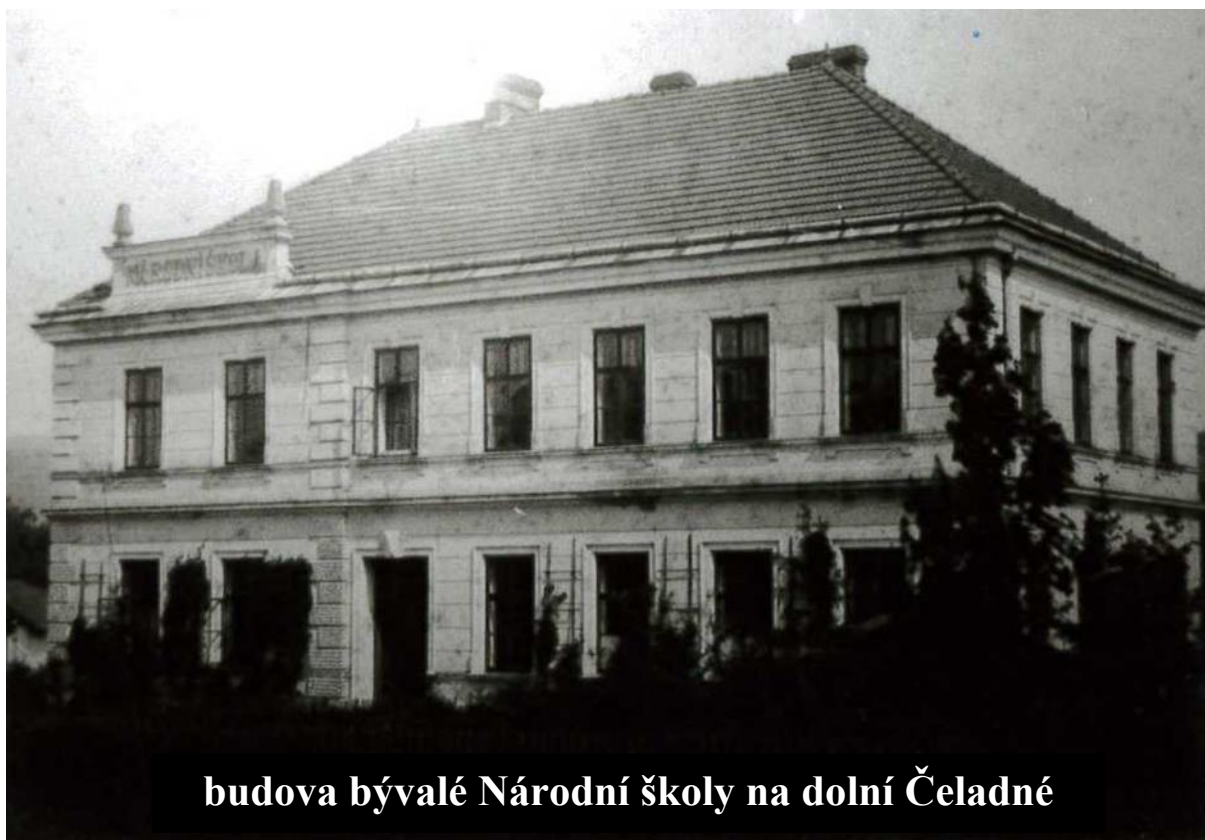
Původně dvojtřídní škola byla v roce **1902** rozhodnutím c. k. zemské rady rozšířena na trojtřídní. Titul nadučitele získal **J. KRČMÁŘ**, učiteli byli ustanoveni **J. KOŠACKÝ** a mladší učitel **K. GLÖSL**.

V roce **1907** odchází pan nadučitel do penze a na jeho místo přichází **Josef KALUS**, řídící učitel z prostřední školy. Působil zde až do svého odchodu na zasloužený odpočinek v roce **1925**. Nejtěžší chvíle svého učitelského života zde zažil za první světové války. V roce **1914** píše: „*Kéž válka skončí pro náš drahý národ!*“ Válka bolestně zasáhla i do vyučování. Počet zameškaných hodin stoupal, děti musely vypomáhat matkám v hospodářství a při polních pracích

Stručná historie čeladenských škol

nahrazovat otce. Pro vojáky se ve škole pletly šály a rukavice, děti sbíraly byliny na čaje a z toho mála, co zbylo doma, pořádaly sbírky na sirotky a vdovy. Všeobecná touha po míru se stupňovala přímo úměrně s nesnesitelnými životními poměry – drahotou a nouzí.

V roce **1917** se děti vyučovaly jen v jednom oddělení, neboť nebylo ani učitelů (učitel **KREČMER** byl raněn na východní frontě a zajat v Rostově). Do školy přicházejí z ministerstva soupisy zakázané literatury. Ze školních knihoven je třeba vyřadit díla ruských autorů – např. L. N. Tolstého, ruské byliny. Rovněž dosavadní čítanky nebyly dostatečně oddané trůnu, a proto byly staženy. Nebylo z čeho učit.

budova bývalé Národní školy na dolní Čeladné

Trpka jsou slova **J. KALUSE** v zápisu z roku **1918**: „*Děti nemají obuvi, šatu ani dostatek chleba a pak trvá to osudné nařízení, že děti mohou vypomáhat při polní práci. Učitel vidí, že je bezmocným a výsledky jeho úmorné práce velmi pochybné. Učitel je povolán k rekvizičním pracím a škola podobá se zahradě, o níž nedbá zahradník a kterou pozvolna hluší plevel. Jak těžko a nesnadno bude odčinit hříchy spáchané proti škole. Škola naše podává truchlivý obraz takového plánění, rozvratu.*“

Stručná historie čeladenských škol

Památný **28. říjen 1918** přivítal pan řídící s velkým zadostiučiněním. Od školního roku **1921-22** část žáků zdejší školy přešla do měšťanské školy ve Frýdlantě nad Ostravicí.

V následujících letech ve škole působili řídící učitelé **František SCHNEIDER**, **František KREČMER** a **Antonín LANGE**. Ten byl za okupace roku **1942** zbaven služby a na jeho místo jmenován **Antonín HUTÁK**.

Druhá světová válka, léta okupačního režimu, ochromila život školy; povinné oslavy související s Říší, povinná výuka němčiny, zastavení výuky dějepisu, vyřazování „nevhodných knih“ až po zatýkání učitelů; **6. 3. 1943** byl zatčen gestapem **Stanislav SKŘÍDLOVSKÝ**.

V létě a na podzim **1944** budova školy sloužila jako ubytovna pro říšské vojsko.

Stručná historie čeladenských škol

V letech 1945 -1974 existovala dolní škola po založení měšťanské školy v obci jako samostatná národní škola pro 1. - 5. ročník. Jako ředitelé zde působili: **Jaroslav LEIXNER**, **Drahomír KYSELOVSKÝ**, **Leopold MIKOLAJEK**, **Antonín STRÍŽ**, **Jaroslav PAVLIŠKA** a **Božena PEČÍNKOVÁ**.

V roce **1974** byla samostatnost této školy zrušena a byla zařazena pod přímou správu ZDŠ v Čeladné.

Škola na horní Čeladné

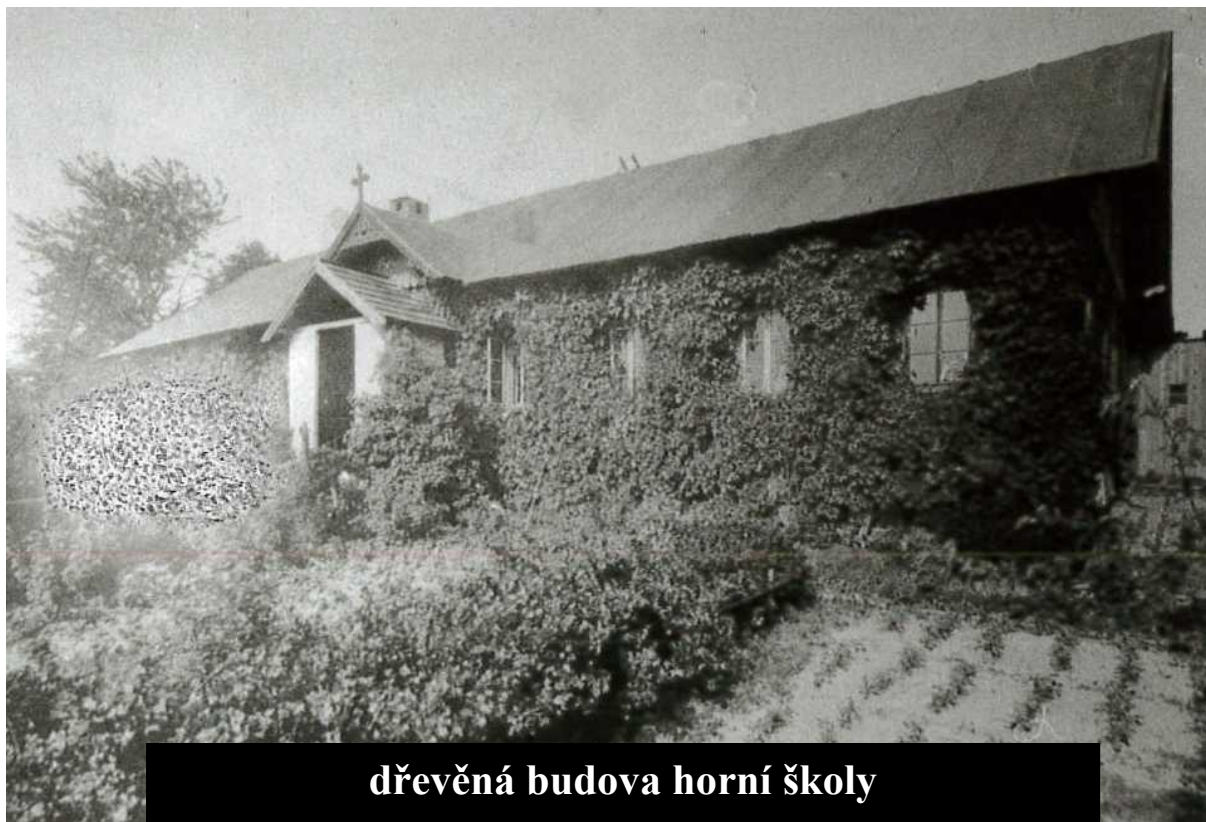
Od roku **1846-47**, kdy byly vystavěny v horní části obce slévárna a kladivárny, se počet obyvatel obce zdvojnásobil a škola farní již nevyhovovala nejen svou velikostí, ale i polohou – velká část obyvatelstva se nyní soustřeďovala na jejím horním konci.

Problém vzdělávání dětí horního konce byl řešen zpočátku provizorně – děti se scházely v chalupách pasekářů, kde byly vyučovány samouky – a to jen v zimních měsících. Kronika se zmiňuje o nějakém **DŘÍZGOVI**, který „v zimě děti učival a v létě v panských lesích dělal dříví.“

V roce **1864** správce mlýna v Čeladné **Jan HAVRÁNEK**, syn bývalého štramberského učitele, se zasadil u obce o zakoupení dřevěné chalupy č. 94 na tzv. „**Prokleté**“, jež měla sloužit jako škola pro děti horního konce. Dřevěná chalupa měla jednu větší světnici, malou jizbu – byt pro učitele – a chlív. Vybavení školy bylo získáno převážně dary. Expozitura dolní školy zde byla zajištěna od roku **1864** panem učitelem **Janem VOJNOU** z Nové Bělé, toho vystřídal **Josef KRČMÁŘ**, a když odešel na uvolněné místo na dolní školu, zůstala škola neobsazená až do roku **1875**.

Počet obyvatel nadále stoupal a škola svou kapacitou i stavem budovy nevyhovovala. Obecní zastupitelstvo rozhodlo o přebudování dolní školy na zděnou a na horní Čeladné měla být postavena nová dřevěná budova. Náklady na stavbu byly získány jednak prodejem staré školy, jednak úsporami obce a zejména sbírkou mezi občany. Od zemského výboru pak obec obdržela 1000 zlatých. Stavební materiál - dříví, desky a šindel - daroval olomoucký

arcibiskup **Bedřich z FÜRSTENBERKA**. Základní kámen byl položen v srpnu **1875** a o dva roky později byla stavba dokončena.

Od roku **1879** zde působil až do začátku první světové války učitel **Rudolf MÁCHA**. Poněkud kuriózně znějí některé z jeho školních zápisů: „Protože děvčata byla vyučována ženským ručním pracím za měsíční poplatek 20 krejcarů, dívky brzy školu nenavštěvovaly a posléze žádná více nepřišla, takže obor ten úplně zanikl...Těž kreslení bylo na škole věnováno příliš mnoho času – kresleny hlavy, budovy, krajiny, ba p. uč. prý ukazoval dítkám, jak výkresy mohou na okně paušovati a k tomu účelu užil i státních bankovek. Takové vyučování mělo neblahé následky. Dva hoši totiž používše návodu toho, pokusili se padělati státní bankovky, z té příčiny byli šest měsíců do vězení odsouzeni.“

Ve školním roce **1880-1881** navštěvovalo školu 140 dětí. Jejich prospěch byl převážně velmi dobrý a dobrý, jen „z náboženství“, až na malé výjimky, nedostatečný; příčinou nemoc pana faráře byla. (Byl totiž stížen silnou epilepsií). Průměrně as 20 dítek při vyučování v čas náboženství bylo. Dívky měly takový strach, že raděj celé hodiny buď na záchodě neb na poli zimou trpěly, než aby vyučování přítomny byly.“ Odvolání faráře se však místní školní rada nedočkala. (Zemřel roku **1883**).

Stručná historie čeladenských škol

Neméně složitou byla pro učitele i docházka do ostatních hodin...*“děti školou povinných se dostavilo k řádnému vyučování jen 17 (z celkového počtu asi 150 - pozn. aut.). Ostatní zůstali doma, rodiče nedbají o řádnou docházku a místní školní rada nedělá nic, co by vedlo k nápravě. Učitel se nemůže nikde dovolat pomoci. Proč? Inu, místní školní rada skládá se mimo jiné z úředníků arcibiskupských a ti jsou velicí příznivci školy německé. Veškeré výkazy o tom, že 54 děti nebyly při vyučování, zaslala školní rada do koše“.*

Pana řídícího netrápily jen problémy s dětmi a místní školní radou, daleko horší se jevil stav školy. Roku **1883** trefně poznamenává: *„Roztrhaný fasuněk, vítr do něj fouká, učitel si vlasy rve, obec na něj kouká.“* Přivolaná komise sice stížnost učitele uznala za oprávněnou, ale konstatovala, že na opravu není peněz. Učitel jednal rázně. Poslal děti domů a školní radě dal na vědomí, že v učírně, která hrozí sesutím, učit nebude. A tak se nakonec opravovalo. Vyučování začalo o měsíc později.

Nicméně po dlouhých průtazích se podařilo místní školní radě prosadit stavbu nové jednopatrové čtyřtřídní budovy a to v roce **1909**. Autorem projektu byl stavitel **Alfréd PARMA** z Frenštátu pod Radhoštěm. Přestavba byla

dokončena během roku a škola změněna nejdříve na dvojtřídní a v roce **1930** na čtyřtřídní.

V době první republiky byla řídící učitelkou **Pavla NAVRÁTILOVÁ**, **1941** byla penzionována a správcem ustaven nejstarší člen sboru **Jaroslav LEIXNER**.

I do této školy dosáhly ruce gestapa – **18. dubna 1941** byl zatčen učitel **Ludvík STRAHAL** a obviněn z účasti na odboji. Jeho pak na podzim téhož roku následoval **Oldřich PAVLSKA**, který byl zatčen jako vzdělavatel Sokola a odvečen do Osvětimi, kde v roce **1942** zemřel. Vypovězené učitelce **Zdeňce STRAHALOVÉ** vrátili nacisté zbídačeného muže, nemocného tuberkulózou. Ten několik dní nato umírá. V roce **1943** byl zatčen další člen sboru **Oldřich SMĚJA**.

Ke konci války sloužila škola jako ubytovna pro německé zákopníky, vyučování odpadlo a děti chodily do místního hostince jen pro úkoly.

V květnu 1945 pak školu obsadily houfy Italů a Rumunů, kteří dokončili dílo zkázy: „...*půjčili si i ničili vše, co viděli...zůstal jen rozbitý nábytek, vybitá okna, rozlámané zámky...*“

Po osvobození začínala škola jako dvojtřídní, odešli žáci 6. - 8. ročníků do nově zřízené měšťanské školy.

Na školu se vrací učitelka **Pavla NAVRÁTILOVÁ** a působí zde do roku **1950**, kdy odešla do důchodu. Posledním ředitelem byl **Ivan PARMA** do roku **1952**. Od následujícího roku se horní škola stala součástí osmileté střední školy v Čeladné.

Škola na prostřední Čeladné

Ve školním roce **1884-85** byly otevřena expozitura dolní školy na prostřední Čeladné. Tím vznikla dvojtřídky, která řešila nedostatek učebních prostor. Místo bylo získáno koupí od **J. ŠTEFANA**.

Prvním vyučujícím zde byl **Metoděj BARTONÍK**, který pocházel z Přerovska. Na škole působil jen do roku **1889**, kdy byl vystřídán mladým učitelem **Josefem KALUSEM**, rodákem z Frenštátu pod Radhoštěm. Současně se škola stala samostatnou jednotřídkou.

Josef KALUS, učitel, básník, byl podučitelem na této škole 17 let. V roce **1907** přechází jako řídící učitel na dolní školu.

Na prostřední škole se vystřídala řada učitelů z obou místních škol, mnohokrát uvažovala místní školní rada o jejím zrušení (důvody byly finančního rázu). Zasáhli však rodiče, kteří se postavili proti tomuto návrhu. Od roku **1953** byla již dvojtřídní škola součástí osmileté střední školy.

Škola „V Podolankách“

„Ve vzdálenosti asi tři hodin od farního kostela v Čeladné směrem jižním rozkládá se část osady zvaná Podolanky. Jelikož pro tuto vzdálenost, neschůdné cesty, zvláště času zimního, nebylo možno obyvatelům tohoto revíru dítky své k vyučování školnímu do Čeladné posílati, pomýšleno, jak by aspoň částečně dítky ty školního vzdělávání nabýti mohly.“

Rodiče rozhodli nechat své děti vzdělávat soukromou osobou a na vlastní náklady. Prvním takovým soukromým učitelem byl **N. KAVKA** z Horní Bečvy, vyučoval v soukromém bytě **p. MOHYLY** v Ráztoce č. 191 a to za přítomnosti členů rodiny. Docházelo zde 8-10 dětí. Druhým učitelem byl **p. MÍČEK**, po něm se uvádí **J. VOLEK** z Karlovic. Ten již vyučoval na „*Umučeném*“ u **Martina ONDRUŠÁKA** opět v chalupě. V roce 1868 učitel **František JEŽ** z Horní Bečvy působil na „*Pajurčance*“ č. 280. Počet dětí stoupl na dvacet pět. **JEŽOVÉ** zde učili přes třicet let. Po **Ferdinandu MANETOVÍ** z Horní Bečvy přichází poslední soukromý učitel **Jan VOJNA**. Do jeho příchodu se vyučovalo

Stručná historie čeladenských škol

jen půlletně (od listopadu do dubna), pak se nařízením arcibiskupským zavedlo vyučování celodenní, rovněž plat byl učiteli poskytován arcibiskupstvím.

V roce **1903** byla zde zřízena školní expozitura pod správou hornočeladenské školy a jejím učitelem byl stanoven **Leopold HOLUB**. V té době školu navštěvovalo 57 dětí. Jejich docházka vážla zejména v zimních měsících, kdy přívaly sněhu znemožňovaly dětem překonat mnohdy velkou vzdálenost do školy.

původní budova jednotřídní školy v Podolankách

V roce 1906 bylo rozhodnuto o výstavbě jednotřídní školní budovy v místě zvaném „*Jáma*“. Práce byla zadána staviteli **A. BLÁHOVI** z Frenštátu pod Radhoštěm. K otevření nové školy dochází v roce **1908** a od **1. ledna 1909** je tato expozitura přeměněna výnosem zemské školní rady na samostatnou jednotřídní školu.

V roce **1913** umírá **Leopold Holub** a na jeho místo nastupuje **Karel GLÖSL**, pak následovali **Václav KŮRKA**, **Rajmund PŘIKRYL** a **Ferdinand VALOŠEK**.

Stručná historie čeladenských škol

Léta válečná, strádání se nevyhnula svými důsledky ani této odlehlé osadě; děti docházejících do školy ubývalo, kvalita výuky klesala. V roce **1926** inspektor **KNĚŽEK** navštívil školu a našel zde jen 7 dětí ze 46 zapsaných.

V roce **1926** nastoupil na uvolněné místo **Jan ŠPAČEK**, **1931 Vojtěch ŠIGUT**, od roku **1932** zde byla zřízena jen tzv. zatímní třída. Vzhledem k vysokému počtu dětí žádala místní školní rada o zavedení třídy definitivní, zůstalo však jen u přání. Dalšími učiteli byli **Bronislav KALIŠ** a **Vojtěch HALATA**.

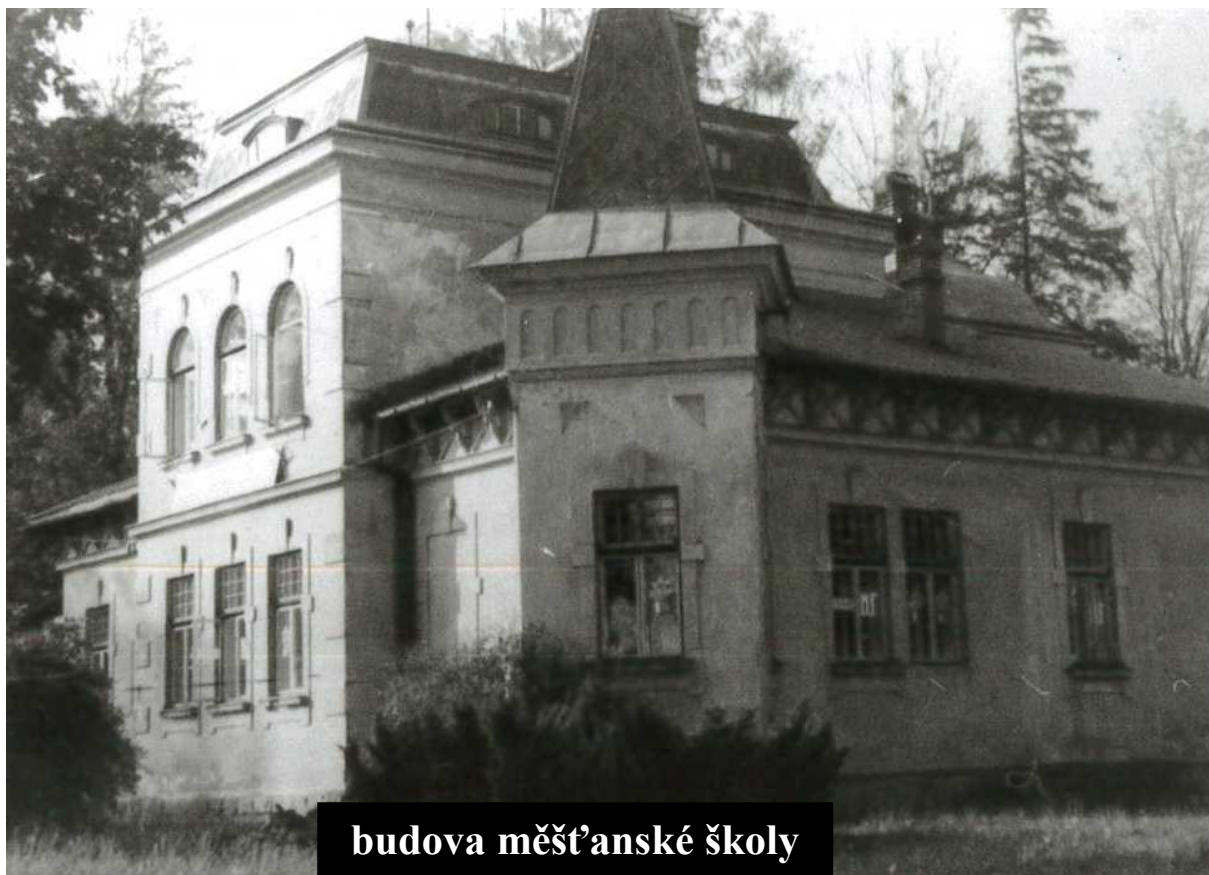
Za okupace v roce **1944** budova sloužila jako ubytovna pro německé vojáky.

V roce **1946** nastoupil na školu poslední vyučující **Lubomír MOHYLA**. Působil zde až do zrušení této školy v roce **1961**. V té době měla škola už jen deset žáků.

Měšťanská škola

Provozování čtyř školních budov bylo pro obec velmi nákladnou záležitostí, opravy nemohly zachránit chátrající budovy, počet dětí stále převyšoval kapacity tříd, vzdělávání na měšťanských školách či gymnáziích bylo pro většinu rodin nedostupné buď pro velkou vzdálenost či finančně.

V protokole ze schůze místní školní rady ze dne **19. 7. 1931** čteme: „*Všemi hlasy přítomných usneseno postavit novou budovu školní, jelikož nedostává se nám učíren.*“ Přání či usnesení se nenaplnilo, neboť náklady na stavbu by musela hradit obec, a ta prostředky neměla. Situace se výrazně změnila po skončení okupace.

24. 8. 1945 opět na schůzi místní školní rady se stalo hlavním bodem jednání o zřízení měšťanské školy. Žádost byla zaslána na expozituru zemské školní rady v Moravské Ostravě a na Zemskou školní radu v Brně.

Pro školu byla vybrána vila č. 371, jejímž majitelem byl Němec **Alfred UHLARZ**. Budova byla po válce propůjčena mládeži. Po nezbytných úpravách byla schválena k užívání.

budova měšťanské školy po rekonstrukci, dnes Hotel Zámeček

Vyučování začalo **17. září 1945**, ačkoli povolení k zřízení školy doposud nepřišlo. Škola byla čtyřtřídní a jejím prvním ředitelem byl **Jan DOBIÁŠ**. Práce na nové škole byla obtížná, nebylo učebnic, do školy byli povoláni učitelé z místních škol. Teprve **14. 7. 1947** došlo schválení zřízení této měšťanské školy se zpětnou platností od **1. 1. 1946**.

Od vyhlášení dvouletého plánu se v obci uvažovalo o výstavbě nové školy, byla dokonce sestavena komise pro postavení měšťanské školy. Bylo vybráno místo stavby v „*Lípí*“, v letech **1948-49** byly zhotoveny ing. arch. **ŠRUBAŘEM** plány stavby, ale k realizaci nedošlo. Stavba nebyla zahrnuta do cílů 1. pětiletky, přednost dostaly stavby pro těžký průmysl. V roce **1954** ředitel **Ivan PARMA** dokonce osobně navštívil ministerstvo školství v Praze, aby získal souhlas ke stavbě školy. Bylo mu přislíbeno, že stavba bude naplánována a realizována do roku **1960**. Opět zůstalo jen u slibů. A tak problém nedostatku místa měly řešit přístavby.

Stručná historie čeladenských škol

Politický tlak zesiluje ve všech školách. Při výstavbě socialismu je třeba počítat s mládeží, a proto ta musí být řádně pro nové cíle připravena. Škola musí vychovávat jedince oddané plně socialismu.

A tak přicházejí do škol nové učebnice, žákovské a učitelské knihovny se plní sovětskými knihami sovětských autorů, učitelé jsou ideově připravováni, ruština vítězí nad mateřským jazykem – v jednom ze školních zápisů čteme: „...mnozí žáci už čtou lépe rusky než česky...“

V roce **1953** byl dosavadní ředitel **Jan DOBIÁŠ** bezohledným postupem některých osob v okrese donucen rezignovat na svou funkci. Na jeho místo přišel dosavadní ředitel dolní školy **Ivan PARMA**.

Jan DOBIÁŠ se po dvouletém působení ve Frýdlantě nad Ostravicí vrací zpět na Čeladnou a zůstává zde do roku **1961**.

Problém nové školní budovy se stává aktuálním ve školním roce **1960-61**, kdy podle nového školního zákona se osmileté střední školy mění na devítileté. A tak se konečně alespoň přistavují dvě třídy. Pro úplný přehled uvádím jména všech dalších ředitelů, kteří stáli v čele školy v následujících letech: **R. HORÁKOVÁ (1961)**, **V. HOLUB (1961-65)**, **H. POLÁŠKOVÁ (1965-67)**, **Z. HAUZNER (1968-69)**, **B. SCHILBERGER (1970-74)**, **KIŠKA (1974)**, **J. CHOVANCOVÁ (1974)**, která pak pokračovala ve vedoucí funkci i na nové budově ZDŠ až do roku **1989**.

Nová budova ZDŠ a ZŠ

Téměř padesátileté úsilí o novou školní budovu bylo korunováno **10. 12. 1974** položením základního kamene v dolní části obce. V roce **1973** byla výstavba nové školy pojata do programu MNV pro volební období **1971-1976**. Původně se uvažovalo o společné škole pro Čeladnou a Kunčice pod Ondřejníkem, ale k vzájemné dohodě obcí o umístění školy nedošlo.

Projekt školy byl zadán společnosti Stav Praha, ta však později od dohody ustoupila. Po dalších jednáních byl zvolen Hutní projekt Ostrava. Pro stavbu byl

odkoupen pozemek **p. PĚLUCHY** v centru obce. K slavnostnímu otevření školy došlo **1. 9. 1977**.

Tolik potřebná a vytoužená budova však po několika letech provozu přinášela problémy, její plochou střechou na mnoha místech do budovy zatékalo, a tak byla připravena její rekonstrukce. Ta byla pojata velkoryse – nad celou střešní plochou byla v roce **1996-97** vybudována půdní nástavba. Jednu část nástavby využila obec ke zřízení obecních bytů, druhá zůstala pro případnou potřebu školy pro zřízení dalších vzdělávacích prostor.

Od **1. 1. 2003** se škola stala samostatným právním subjektem, příspěvkovou organizací, jejímž zřizovatelem je obec.

Poměrně prudký rozvoj obce po roce **1989**, proměna centra obce, vybudování rozlehlého golfového rezortu, výstavba nových bytových jednotek či rodinných domů, vyžadovaly také odpovídající podmínky pro vzdělávání dětí. Nicméně prostory školy i jejího vybavení postupně nesplňovaly podmínky pro relaxační a sportovní činnost - školní tělocvična byla ve velmi špatném

Stručná historie čeladenských škol

technickém stavu, venkovní sportovní areál nemohl být vzhledem ke svému stavu vůbec využíván, školní kuchyně zastarala svými technologiemi, a tak obec ve spolupráci se školou připravila projekt rozsáhlé rekonstrukce školní budovy rozdělené do čtyř etap. Rozsáhlý projekt rekonstrukce školy zpracovala firma ELEKTROPROJEKTA Rožnov pod Radhoštěm, zhotovitelem byla na základě výběrového řízení firma VCES a.s. Olomouc.

budova základní školy v roce 2013

I. etapa proběhla v roce **2004**. Jejím cílem byla *výměna oken a meziokenních vložek*.

II. etapa rekonstrukce školy se uskutečnila ve školním roce **2005-2006**. Během ní byla *rekonstruována a modernizována* zejména *školní kuchyň, školní jídelna*, dále *přílehlé prostory v přízemí* a došlo k *zateplení budovy*.

V roce **2008** byl *vybudován venkovní sportovní areál*. Ten byl dán pod správu obce a je využíván veřejností celoročně.

III. etapa 2009-2010 byla finančně nejnáročnější. Byla *odstraněna stávající školní tělocvična* a byla *postavena zcela nová sportovní hala*, slavnostně byla otevřena **1. 9. 2010**. Tato *stavba* byla *financována*

z operačního programu ROP NUTS II Moravskoslezsko (Rozvoj venkova).
Je rovněž pod správou obce a slouží široké veřejnosti.

IV. etapa doposud nebyla neprovedena. Zahrnuje *rekonstrukci topení a elektrosítě, podlahových krytin chodeb a přízemí školy.*

Proměna školy nespočívala jen v rekonstrukci samotné budovy, ale od roku **1989** se měnil - a to dosti zásadně - i obsah a metodika výuky a s tím i materiálně technické vybavení školy. Tou nejzásadnější změnou však bylo odpolitizování školy.

Dnes škola vzdělává žáky podle vlastního školního vzdělávacího programu, výuka probíhá v moderně vybavených kmenových třídách i odborných učebnách. Vybavení počítačovou a audiovizuální technikou je samozřejmostí. Finanční prostředky, které poskytuje škole Obec Čeladná, jsou určeny nejen na její provoz, ale umožňují i její nadstandardní vybavování.

V období let **1989-2012** se ve vedení školy vystřídali tito ředitelé a ředitelky: **PaeDr. Ivo KATZLER (1989-1993)**

Mgr. Miroslav MELKA (1993-1994)

ing. Libuše VOJKOVSKÁ (1994-1998)

Mgr. Zdenka PŘADKOVÁ (1998-2012)

Mgr. Jana SATINSKÁ (2012-).

Závěrem

Na několika málo stránkách je shrnuta dvoustletá historie čeladenských škol, byť v mnoha údajích neúplná.

Nebyly to jen budovy, které za toto období doznaly podstatných změn, šlo především o celý proces vzdělávání, který zrcadlil historické proměny života celé společnosti, změny a procesy pozitivní i negativní.

Čteme-li dnes v kronice současné školy, vidíme, jak velkými změnami školství prošlo. Škola se stala skutečně demokratickou institucí, oproštěnou od politického a ideového zápasu, do středu zájmu se dostávají potřeby žáků a jejich všestranný a harmonický rozvoj.

Drameny a literatura

Školní kronika jednotřídní národní školy horní Čeladné 1879-1913

Školní kronika trojtřídní školy v horní Čeladné

Kronika národní školy v dolní Čeladné 1887-1924

Školní kronika národní dolní školy 1950-1974

Školní kronika jednotřídní školy obecné v Čeladné na Podolankách 1904-1921

Školní kronika obecné školy v Podolankách 1939-1961

Školní kronika měšťanské školy smíšené v Čeladné 1945-1955

Školní kronika osmileté střední školy v Čeladné 1955-1967

Školní kronika ZDŠ v Čeladné 1967-1981

Školní kronika ZŠ v Čeladné 1982

Školní kroniky ZŠ v Čeladné 1989-2002

Zápisy Místní školní rady v Čeladné 1903-1940